

V.

Om Kjeld Stub.*Ved Holger Fr. Rørdam.*

Hvem kjender ikke, om aldrig andetsteds fra, saa dog fra Mallings Store og gode Handler, Sagnet om den kjække norske Præst Kjeld Stub, som i Hannibalsfejden (1643-45) med Sværdet i Haanden i Spidsen for en Rytter-skare holdt Fjenderne udenfor Norges Grændser. Her et Par Notitser om ham fra hans Studenterdage, der, om ikke andet, dog vise, at hans Skjæg neppe kan have været saa »sølvgraat«, dengang han kastede Kjolen og greb Sværdet, som Digteren har gjort det til. — Det følgende findes iblandt Konsistoriets Forhandlinger den 5. August 1631.

»Nicolaus Georgius Seropensis haffde ladet steffne Chilianum Stubæum for en vise, hand haffde laadet udgaa oc kaldet en tølperske skriff¹. Præpositus Johannes Bondæus² berettede, at Nicolaus Georgii haffde nogle vise ord, hvortil Chilianus³ svarede, at det vaar en tølpers stycke

¹ Meningen er, at *Serup* havde skrevet Visen og *Stub* gav den Navn. Forresten er det vanskeligt nok at forstaa Meningen af det følgende. Visen synes at have indeholdt en Klage, maaske over Studenternes Kaar.

² *Hans Bonde* var Kommunitets- og Regensprovst 1630-33 (se *Beckman*, Commun. Reg. Haun. Hist. p. 125).

³ Denne latinske Form for Kjeld Stubs Navn minder om den snurrige Anekdoter, som fortælles om ham i *Roths* Brave Danske Mænds og Qvinders berømmelige Eftermæle (II, 413): Stub havde i sine yngre Aar været i fransk Krigstjeneste, siden blev han Præst i Christiania. En af hans Krigskammerater, som ikke havde hørt noget om denne Forandring, kom engang der til Byen. Dagen efter sin Ankomst, en Søndag, gik han i Kirken. Idet Præsten traadte op paa Prædikestolen, gjenkjendte han i ham sin gamle Ven Kjeld

ad sette sig op imod sin Øffrighed, oc hand maatte gaa heden oc corrigere sin querelam, hvortil Nicolaus svarede, ad Dn. D. Casparus (Brochmand) haffde den censeret. Svarede Chilianus: nej, for D. Jesper skreff ikke querelam.

Christianus Nicolai Sinbierg vant, ad Chilianus oc Nicolaus vaare nogle ord imellem, som hand icke mindis. Christianus Johannis Veileus vandt, ad hand hørde Chilianum sige, ad hand motte giøre en anden querelam.

Bleff sluttet, ad det som Nicolaus omgicks med var Skarn oc Børneverck, oc ad de skulle venligen forliges eller gaa udi Kielderen⁴. Oc effterdi Nicolaus haffde hafft den Sag for Bispen, skulle hand ikke haffve steffned igien til Consistorium.

M. Christianus Longomontanus⁵ gaff tilkiende, ad W. Ogge Giedde vilde giffve Chiliano 100 dlr. in specie om Aaret ad studere med⁶.“
